

ה"ט 35614/12/18 - אלמונית נגד פלוני

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ה"ט 35614-12-18 אלמונית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

המבקשת:

אלמונית
ע"י ב"כ עו"ד טלי אלנקרי ועו"ד אבידן ארביב

נגד
המשיב:

פלוני
ע"י ב"כ עו"ד אביעד אליהו

פסק דין

1. לפני בקשה לצו הגנה שהגישה המבקשת כנגד המבקש.
2. ביום 16.12.18 ניתן צו הגנה במעמד צד אחד על ידי שופט תורן ונקבע מועד דיון קרוב לדיון בפניי.
3. למחרת ביום 17.12.18 התקיים דיון ארוך בו נשמעו גם חקירות הצדדים. בתום מועד הדיון הוריתי כי יועבר העתק הקלטת האירוע שהייתה בידי המשיב לב"כ המבקשת ולבימ"ש.
4. לאחר שמיעת כל הצדדים ובימ"ש את ההקלטה ולאור בקשתו של המשיב לסיכומים, הוגשו סיכומים בכתב על ידי ב"כ הצדדים ובהתאם לכך ניתן כעת פסק הדין.
5. **לאחר בחינת טענות הצדדים, מוארך צו ההגנה שניתן ביום 16.12.18 עד ליום 16.3.19, מהנימוקים שיפורטו להלן.**
6. יודגש, הראיה המכרעת והמשמעותית ביותר הינה הקלטת האירוע שהוקלטה על ידי המשיב עצמו והוגשה על ידו לחיזוק טענותיו. שני הצדדים טענו טענותיהם בהרחבה לאחר שמיעת ההקלטה.
7. **ההקלטה מוכיחה כי לא הייתה תקיפה פיזית של המבקשת על ידי המשיב, ובכך הצדק עימו. הדברים שהמבקשת ציינה בעניין זה התבררו כלא נכונים. עניין מהותי זה יילקח בחשבון במסגרת זכאות המבקשת להוצאות בהליך זה.**
8. **עם זאת, וכפי שיפורט להלן ההקלטה מוכיחה דינמיקה הרסנית, קשה ואלימה בין הצדדים,**

שאלה לאפשרה לטובת הקטינים, לרבות מניעת האפשרות שתתרחש שוב.

9. הקשבת להקלטה ברוב קשב. התחושה שהותירה ההקלטה הינה תחושה קשה ביותר ביחס לשני הצדדים, ולדינמיקת הסכסוך ביניהם. דינמיקה החורגת מרמת סכסוך רגיל ומרמת סכסוך לגיטימי בעת פרידה. צדדים שנפרדים יש ביניהם על פי רוב מחלוקות, ולעיתים גם מחלוקות קשות ונוקבות. אולם סכסוך זה שבין הצדדים לא נשאר בגדר שני הצדדים אלא גלש לעבר הקטינים, עירב אותם ופגע גם בהם. בית משפט זה האמון גם על טובתם של קטינים, אינו יכול להסכים ולהשלים עם מצב זה.
10. שמעתי את כל 54 הדקות של הקלטת אירועי מוצ"ש. שמעתי דקה דקה. שמעתי את התלהטות היצרים, את הצעקות, את הריב הבלתי פוסק. ושמעתי את תחינת הילדים, בכיים, בקשותיהם להוריהם שיחדלו. שמעתי שהמבוגר האחראי הוא ילד בן 18. עדיין ילד. ילדים שמפצירים בהוריהם לחדול. וההורים אינם עוצרים. אינם מפסיקים מהריב מעל לראשי הילדים ובנוכחותם.
11. ההבדל המשמעותי לצורכי הליך זה הינו כי המשיב ידע שיש הקלטה. הוא החליט כבר טרם נכנס פנימה כי הוא ישתמש בהקלטה זו לטובתו בהליכים המשפטיים. הוא אישר בדיון בפניי כי נכנס הביתה עם מכשיר ההקלטה כשהוא כבר מקליט, ועל מנת להפריך טענות שהמבקשת עלולה להעלות נגדו. המשיב ציין בהגינתו כי החליט לשוב הביתה לאחר היעדרות של שבועות, מאחר והוא לא מוכן לחיות כפי שחי ומאחר ולמבקשת אין זכויות בבית. כמו כן ציין כי המבקשת מנכרת בינו לבין הילדים, שחשובים לו מאוד.
12. לכל אורך האירוע בולט כיצד המשיב נשאר קר רוח, מגחך, צוחק, לועג למבקשת, מעלה את אש הלהבות רגע אחרי רגע, רואה את כאבה וכעסה של המבקשת, רואה כיצד היא מגיבה יותר ויותר בכעס, ואינה מסוגלת לעצור בכעסה והוא ממשיך להלהיט את הרוחות בכוונת מכוון. למרות תחנוני הילדים ובכיים, הוא לא זז בקור רוחו וקולו לא נשבר ולא נסדק.
13. המשיב חוזר על אותן מנטרות לצורכי ההליכים המשפטיים, מקנטר את המבקשת, סונט בה שוב ושוב. כל זאת כאשר הוא יודע כי היא מוקלטת, והוא יודע ומתכנן כי הדבר יסייע לו בהליכים המשפטיים.
14. המשיב החליט לחזור לישון בבית ללא תיאום ולאחר שבועות בהם לן בבית הוריו. המשיב אישר גם בחקירתו בדיון כי הוא מספר חודשים (החל מחגי תשרי לפי עדויות הצדדים) לא לן בבית, אך לטענתו נכח בבית באופן קבוע ואף הוזמן בסמוך לכך על ידי המבקשת ליום הולדת של הבת. בהקלטה הילדים שבים ושואלים אותו מדוע הוא שב הביתה לאחר זמן לא מועט. המבקשת שואלת אותו עשרות פעמים בהקלטה מדוע שב הביתה במפתיע. הוא אישר כי תיכנן את ההקלטה והפעיל אותה טרם הכניסה הביתה. על שאלות אלה הוא משיב באותו האופן שהוא סבור כי יסייע לו בתביעה הרכושית.
15. המשיב בידעו ובתכנונו של ההקלטה חפץ ביצירת הקונפליקט מול המבקשת, והוא אף מנסה למשוך אותה בלשונה לטובת אמירות מסייעות להליכים המשפטיים.
16. בתם של הצדדים בוכה, מתחננת למשיב שיפסיק והוא ממשיך. ההתרשמות הינה כי מבחינתו עת נכנס

הביתה עם ההקלטה, כל האמצעים כשרים במלחמה זו מול המבקשת על מנת להוכיח את טענותיו הרכושיות.

17. גם ההתרשמות מהתנהגות המבקשת קשה. המבקשת נטרפת אט אט ואינה עוצרת. אינה שומעת את קולות ילדיה הבוכים המתחננים בפניה, הנחשפים לגודל השבר שבין ההורים ובפרט למצבה הקשה הנגלה לעיני הקטינים. היא אינה מסוגלת להפעיל סמכות הורית ואחריות הורית בסיסית ולהוציא את ילדיה ואותה ממצב זה. היא מרוכזת אך ורק במשיב, וברצונה לקבל ממנו תשובות במערכת היחסים ביניהם.

18. המבקשת לא מצליחה להניח בצד את הסכסוך בין הצדדים גם לא בעת בכיים של ילדיה וכל כולה עסוק אך ורק במשיב. גם היא סברה כי צו ההגנה יסייע לה בהליכים המשפטיים האחרים של הצדדים. לולא אותה הקלטה ניתן היה לסבור בטעות כי המשיב תקף אותה. דבר שמשיעת ההקלטה לא עולה.

19. **לו ניתן היה להוציא את שני ההורים מהבית ולהותיר שם את הקטינים, כך הייתי מורה. התנהגות שני ההורים כלפי הקטינים מראה כי שניהם פעלו בניגוד לטובת הקטינים באופן מובהק ושניהם לא עצרו לרגע לחשוב על טובת הקטינים.**

20. עם זאת ומאחר ולא ניתן להורות על הוצאת שני ההורים מהבית, ולאחר שהתחשבתי במצב העובדתי שהיה טרם אותו מוצאי שבת, מה שהכריע מבחינתי הינו כי האב ידע שהוא מקליט והוא שפעל לשינוי המצב הקיים. המשיב ידע שהוא מקליט ובנקודה שבה הדברים התלהטו מול הילדים היה עליו לעצור, ולא לתת ידו לחשיפת הקטינים לריב ביניהם. המשיב ממשיך בהתנהלות שמטרתה אחת: יצירת יתרון בהליכים המשפטיים ואינו מתחשב בפגיעה בקטינים המתרחשת מול עיניו. זאת בניגוד לטענותיו ודבריו בדיון בפניי.

21. **לא הכל כשר במלחמת הפרידה של הצדדים. אין כסף שיפצה על אירוע חריג וחמור זה בו נכחו הילדים.**

22. בניגוד לשני הצדדים, הילדים מגלים תעצומות נפש על אף המצוקה, והם שמבקשים מההורים לנהוג באחריות, להפסיק וליצור הפרדה. מי שאמור להיות אחראי - אינו נוהג כך. הילדים מנסים לעצור את הסחף - ואיש אינו מקשיב לקול צעקתם. על האב שיוודע כי הוא מקליט ויודע כי האירוע מסלים - הייתה מוטלת אחריות רבה יותר לעצור ולצאת מהאירוע בו במקום. לא הייתה כל תועלת בהמשך שהותו במקום ובפרט לאור המצב שראה שהמבקשת מצויה בו.

23. התנהלותו של האב באותו ערב אינה נופלת בגדרה של אלימות פיזית. אולם שמיעתה עונה על כל ההגדרות של התנהלות שנועדה לפגוע נפשית באם (גם כאשר הילדים נפגעים קשות תוך כדי) ועונה על כל הקריטריונים של סעיף 3(3) לחוק למניעת אלימות במשפחה.

24. התנהגות זו של ההורים מעלה כי אין מדובר בצדדים שיכולים לשהות זה במחציתו של זו וההיפך, ולו דקה, ובפרט בנוכחות ילדיהם. זאת בראש ובראשונה לטובת הקטינים. **כאשר נחשף בית המשפט לעוצמה כזו של סכסוך המהווה פגיעה קשה ביותר בטובת הקטינים, אין מקום להשארת המצב על**

כנו ויצירת אפשרות של התנגשות נוספת כזו בנוכחות הקטינים.

25. האב העיד באופן מעורר אמון בבית המשפט. אולם שמיעת ההקלטה מעלה כי אין כל נימוק שהאב יכול להצדיק כניסה זו הביתה והקלטת האם והקטינים המתחננים בפניו לחדול. בחינת טענותיו לאחר שמיעת ההקלטה בה הוא שב ומציג את עצמו כקורבן של הסיטואציה ומאשים בכל קרות האירוע את האם ולא רואה את אחריותו למצב, מצערת ומראה עד כמה הוא אינו יכול לשהות במחיצת האם.
26. יודגש, לאור התנהלות האם והגרסה הלא נכונה שמסרה, ולאור כך שגם היא אינה מבינה את תרומתה למצב וגם היא אינה לוקחת אחריות על התנהגותה, אין האם לזכאית להוצאות בהליך זה.
27. כמו כן יובהר כבר עתה כי צו זה לא ימנע מהאב הגשת הליכים רכושיים כספיים הקשורים למגורים ולבית המגורים. מלוא זכויותיו וטענותיו של האב בעניינים הרכושיים ישמרו לו. אך לאור התנהגותו שהתבררה בהליך זה, אין הוא זכאי לשוב להתגורר בבית בשלב זה.
28. **אשר על כן ולאור האמור לעיל, מוארך צו ההגנה שניתן ביום 16.12.18 עד ליום 16.3.19.**
29. **בנוסף, הקלטת האירוע תועבר לעו"ס לחוק נוער שתבחן בדחיפות מעורבות במשפחה זו ומתן מענה לילדי הצדדים בדחיפות.**
30. **המזכירות תסגור את התיק.**

ניתן היום, כ"ב טבת תשע"ט, 30 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

פסק הדין אושר לפרסום בהחלטה נפרדת ביום 23.10.19.